զրկանաց։ պատուիրել արանց կուսակալին և այլ գործավարաց՝ չլինել ձեռներեց յայնպիսի գործս և հասուցանել չարիս Հայոց։ 'ի բաց մերժել զայնպիսի կամակորս։ եւ յականէ յանուանէ ծանուցանել 'ի Դուռն, որք ոչն կամին հնազանդիլ օրինաց և հրամանի Արքային, զի մի հարկ լիցի կրկնելոյ զհրամանն, ՌՈՅՌ (1648)։

Աստուածատուր Պատրիարքն արար եւ նորոգութիւնս ինչ 'ի վանս Ս. Յակոբայ, սակայն այս չինութիւնք տեւեցին երկար և կրեցին միաբանք վիշտս և նեղութիւնս ոչ սակաւ։ որպէս յայտ առնեն բազմաթիւ դատաստանական գրեանք, զորոց զանց արարաք մի առ մի կրկնել ստանիր, բաց 'ի գրոյն կուսակալին Դամասկոսի։

Կուսակալն Մուստաֆայ Փաշայ՝ լուեալ էր զնորոգութեանց վանօրէիցն Հայոց, որոց վանս գրեաց թուղթ առ դատաւորն Երուսաղէմի, և առաքեաց զայն 'ի ձեռն պաշտօնէին իւրոյ Ապարբահման կոչեցելոյ, հարցանել զորպիսութենէ չինուածոց։ Ի հասանիլ առն 'ի քաղաքն սուրբ։ կազմեցաւ ժողով մեծ, ուր էին դատաւորն՝ քաղաքապետն Մէհէմմէտ Փաշայ, դասք գիտնականաց՝ և այլք, կոչեցան Յակոբ և Տօնիկ 'ի վանացն Հայոց, ընթերցաւ յատենի նամակ Կուսակալին՝ ուր ասէր, « Հայք բնակեալք Երուսաղէմ, լուաք թէ քակեալ են 'ի հիմանց զվանքն կոչեցեալ Հապս էլ Մէսիհ, (բանտն Քրիստոսի) արտաքոյ քաղաքին՝ մերձ 'ի շիրիմն Մարգարէին Դաւթի, եւ նորոգ չինեալ զայն։ քննութիւն արարեալ զայնմանէ առաջի պաշտօնէին մերոյ։ գրեաջիք ըստ օրինի զարդիւնս նորին։ Հրամայեաց դատաւորն Հայոց պատմել զիրս նորոգութեանց։ Եւ նոքա ասեն՝ Հայք ոչ են քակեալ և նորոգ չինեալ զվանս Սուրբ Փրկչի, այլ միայն առաջին Պատրիարքունք նորոգեալ են զայն հրամանաւ դատաւորաց քաղաքիս, որպէս եւ մեք նախ քան զերկուս ամս նորոգեցաք զպարիսպ նորին։ զի վտանգ մեծ էր անկանիլ քարանց 'ի վերայ այլազգեաց Սիոնի, ըստ քննութեան և հրամանի դատաւորին նորոգեցաք զայն, ըստ մտաց Արքունի հրովարտակին։ Յետ ընթեռնլոյ զգրեանս չոքան բազմութեամբ 'ի վանս Սուրբ Փրկչի, և 'ի քննութեան պահու դտին միայն նորոգեալ հարաւային պարիսպն, զի 'ի տեղի հնացեալ եւ անկեալ